

עפ"ת 1770/11/19 - מהדי דראושה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"ת 1770-11-19 דראושה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 144631/2017

בפני כבוד השופט אילונה לינדנשטראוס
המעורער מהדי דראושה ע"י ב"כ עו"ד הitem דראושה
נגד מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז צפון
המשיבה **פסק דין**

1. ערעור על הכרעת הדיון של בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (כב' השופט מנא אל חילול דין) מיום 15.9.2019 בתיק ת"ד 17-07-503 ולפיו הורשע המעורער בעבירות שענין תאונת דרכים.

כתב האישום וההליכים בבית המשפט קמא

2. נגד המעורער הוגש בבית המשפט קמא כתב אישום המיחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], נהיגה כשברמזור אור אדום, לפי תקנה 22(א) لتיקנות התעבורה התשכ"א - 1961 והתנוגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) لتיקנות התעבורה.

3. על פי כתב האישום, ביום 2.4.2017 בשעה 13:05 נפג המעורער ברכבת פרטיה מסוג פורד בכביש 65 מכיוון כלפי עפולה לכיוון כפר תבור, והגיע לצומת מרומזר (צומת נעורה). באותו עת, נסע והתקדם לצומת, מן הכיוון הנגדי, רכב מסוג אחד פורד (נוהג בידי רן גוטסמן, להלן: **הרכב המערוב והנהג המערוב**). הנהג המערוב נכנס לצומת בחשот האור הירוק שدلך באותה עת בכיוון נסיעתו. המעורער נפג בrelsנות בכר שנכנס לצומת בפניה שמאלה מבלי לצאת לאור האדום שدلך ברמזור בכיוון נסיעתו, חסם את הרכב המערוב וגרם להתנגשות שכתחזאה ממנו, נפג המעורער וניזוקו שני כלי הרכב.

4. בדיעו שהתקיים בבית המשפט קמא ביום 26.10.2017, כפר המעורער בעבודות כתב האישום וטען כי הוא חזה את הצומת באור ירוק ואילו הנהג המערוב חזה באור אדום.

5. במסגרת הליך החקירה, העיד בוחן התנועה מטעם המשיבה, מר אמיר אוסקר (להלן: **הבודח**), אשר הגיע מסמכים שערך בהםם דוח בוחן וצלומים. עוד העיד מטעם התביעה- הנהג המערוב, עד תביעה בשם איוב

שדפנייה, אשר נכח במקומן ובזמן התאונה אף לא ראה את הרמזור ועד תביעה בשם עידן כהן (להלן: **עדן**), אשר על פי עדותו הוא עמד ברמזור אדום אחרי הנג המערבי וכשהרמזור התחלף לירוק התחיל הנג המערבי בנסיבותיו ורכב המערער נכנס לצומת והתנגש ברכבו. מטעם ההגנה העיד המערער.

הכרעת הדין של בית המשפט קמא

6. כב' השופטת קמא קבעה, לאחר סקירת חומר הראיות והעדויות, כי עובדות כתוב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר. צוין בהכרעת הדין, כי מתכנית הרמזורים שהוגשה (ת/7) עולה שהרמזורים היו תקינים במועד הרלוונטי וכי אף הבחן ציין בחותם דעתו כי תכנית הרמזורים תקינה וכי אין אפשרות למופע יירוק משותף לנאים ולנג המערבי ועל כן הסיבה לתאונה היא הגורם האנושי, אף הוא איננו יכול לקבוע מי משני הנגנים נכנס לצומת באור אדום.
7. אשר לעדויות קבעה כב' השופטת קמא, כי הנג המערבי היה עקי בגרסתו. גם עידן חזר על גרסתו ולפיה הנג המערבי נכנס לצומת באור יירוק ועודתו, שהיא עדות ניטרלית של מי שאינו לו אינטרס בתוצאות המשפט, תמכה וחיזקה את עדותו של הנג המערבי. עידן ראה את התאונה במו עינו ונתן מרצונו החופשי פתק ובו רשומים פרטיו כדי למסור עדותו על מנת שלא ייגרם עול לנג המערבי. הסתיירות אשר נתענו על ידי המערער ביחס לעדים, הן סתיירות קלות לאור חלוף הזמן אשר אין פוגעות במהימנותם.
8. אשר לgresת המערער עמדה כב' השופטת קמא על מספר סתיירות. כך, בעוד שהמערער מסר במשטרה כי העד שדפנייה אמר לאחיו שהוא ראה שהמערער "יצא" בירוק והנג המערבי באדום, בעודו בבית המשפט העיד שדפנייה כי הוא כלל לא ראה את הרמזור. כן נמצאו סתיירות בgresת המערער ביחס לרכיבים שננסעו ליד הרכב המערבר. עדותו של המערער כי הוא נסע לאט, עומדת בסתיירה לעדויות של עידן ושל הנג המערבי ולפיהן הוא נסע במהירות. כב' השופטת קמא מצאה כי הסתיירות שנטגלו בעדות המערער מטילות דמיון באmittות גרסתו ולא ישבו על ידו כشعומת עמן.
9. בסיכומו של דבר קבעה כב' השופטת קמא, כי גרסת המשיבה נטמכת בעדויות הבחן, הנג המערבי ועד הראיה עידן, שנמצאו מהימנות, וכן בראיות שהוגשו לרבות דוח הבחן ותמנונות הזרה והנזקים שנגרמו לכלי הרכב. מנגד, גרסתו של המערער לא נתמכה בראיות כלשהן ועומדת בסתיירה לראיות ולעדותו הניטראלית של עידן. משכך, הורשע המערער בעבירות שייחסו לו בכתב האישום.

טענות המערער

10. המערער טוען כי הבחן לא קבע מי אשם בתאונה משום שהוא איננו יכול לקבוע מי נכנס לצומת באור יירוק וממי באדום והותיר עניין זה לעדים. הבחן גם העיד כי הנג המערבי יכול למנוע את התאונה אם לא היה נכנס לצומת גם אם הרמזור בכיוונו דלק בירוק. בנסיבות אלה לא ברור מדוע הוגש כתב אישום נגד המערער דווקא.

11. המערער טוען למחדלי חקירה, כגון העדר דוח של שוטר התנוועה שלפי עדות הבוחן נכון במקום.

12. אשר לנسبות התאונה טוען המערער, כי בעוד שהבוחן ציין כי התאונה התרחשה במרכז הצומת וכך גם העיד הנagara המערוב, עידן העיד כי התאונה ארעה ממש לפני שהרכב המערוב "התחיל לקלחת את הפניה". הנagara המערוב סתר עצמו כשהעיד "אני בא להתחיל לפנות שמאלה" ואז זיהה את הרכב המערער ובלם.

13. המערער מעלה תמיות בקשר למahrainות עדותו של עידן. כך, לא ברור כיצד הנagara המערוב ذכר את שמו שנה לאחר התאונה, אם הוא אכן מזכיר אותו, נמצאה סטירה בכך שהנagara העיד כי עידן ניגש אליו במקום לאחר התאונה ו אמר כי ראה שעבר בירוק ומוקן להעיד לטובתו וכי הוא גם דבר עמו יום או ימים אחרי התאונה, בנגד עידן שהעיד כי לא דבר עם הנagara המערוב אלא נתן פתק למשחו על מנת שימסור לו - פתק שלא הגיע כראיה. סטירה נוספת נמצאה בכך שהנagara המערוב העיד שהוא עם עידן חבר שלו, דבר שלא ציין כשןחקר במשטרת, ואילו עידן העיד כי אין מדובר בחבבו אלא במדריך שעבד אליו ומכל מקום מדובר בהימנעות מהבאת עד.

14. הנagara המערוב העיד בבית המשפט כי שנייה לפניה התאונה הוא ראה את הרכב המערער נסע במהירות והספיק לבЛОם, דבר שלטענת המערער אינו הגיוני. עידן מסר בהודעתו במשטרת כי המערער נסע ב מהירות גבוהה ובבית המשפט שינה גרסתו ו אמר שנהג ב מהירות ובד בבד אמר שלא ראה את הרכב המערער אלא הסתכל על הרכב המערוב שנסע לפניו.

15. נמצאה סטירה גם בין עדות העד שדאפנה, אשר העיד כי אחרי הרכב המערוב לא עמדו רכבים ברמזור, לבין עדות עידן ולפיה הוא נסע מאחוריו הרכב המערוב.

16. המערער טוען כי מדובר בסטיות רבות ורציניות הפוגעות באמונות עדי התביעה, לעומת גרסתו המפוררת אשר תואמת במלואה לגרסה שמסר במשטרת ולא נמצא בה סטיות.

טענות המשיבה

17. המשיבה טוענת כי תיק זה הוכרע על סמרק ממוצאי עובדה ומהainenות, לאחר שבית המשפט קמא התרשם מן העדים, והלכה היא שערצתה הערעור אינה מתערבת בממצאים מעין אלה.

18. על פי קביעת הבוחן, לא ניתן אור ירוק בשני היכיונים והגורם לתאונה הוא הגורם האנושי. הקביעה מיהו זה שחצה את הצומת באור אדום, נקבעת על סמרק העדויות והראיות בתיק ובעניננו - על סמרק עדויותיהם של הנagara המערוב ושל עידן, שהוא עד ניטראלי.

19. הסטיות עליהן הצבע הנאשם הן שלויות והן אין עוסקות בשאלת המהוותית והמרכזית של קרות התאונה. העדים

הסבירו אותן בזמן שלטוף מАЗ התאונה ואין בהן כדי להשליך על מהימנותם. כך, ביחס למיקום התאונה, עידן סימן על גבי התמונה כי התאונה אירעה במרכז הכביש, שם גם מתיילה הפניה שכן עד למרכז הכביש הנסיעה היא ישרה. בחלוף שנה מן האירוע, אין זה תמורה שהפטק לא נשמר ושעדין איננו זוכר אם פנה לנוגה המעורב והוא אף לא שלל כי יתרון שעשה כן.

20. המערער מעלה טענות אותן הוא לא עימת עם העדים, כגון כיצד הנוגה המעורב ذכר את שמו של עידן, וכך שלא ניתן לקבוע דבר לגבי טענות אלה.

21. גם בטענות המערער למחדלי חקירה ובפרט טענותו לחסר של דוח שוטר מתן "א" שנכח במקום, לא היה בה כדי להשליך על הראיות המבוססות את עובדות כתוב האישום ולהביא לזכויו, מקום בו ישן ראיות המבוססות את אשמתו.

דין והכרעה

22. לאחר שיעינתי בהודעת הערעור על נספחה ובחומר הראיות ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגיעו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

23. המערער חולק, בעיקרו של דבר, על קביעותו של בית המשפט קמא בכל הנוגע למצאי עובדה ומהימנות. כידוע, ערכאת הערעור איננה נהגת להתערב במקרים של עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדינית, אלא רק במקרים חריגות, כאשר נמצא כי בפסק הדין נפלו סתיות מהותיות, או כאשר הערכאה הדינית לא נתנה דעתה לראיות מהותיות וכדומה. בבסיס הלהקה זו מונחת התפיסה, כי לערכאה הדינית עומד יתרון ההתרשותמן העדים ומהימנותם (ע"פ 406/78 בשורי נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 393; ע"פ 99/99, יומטוביאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד(4) 632; ע"פ 2132/04, סלם קיס נ' מדינת ישראל, 7.28.5.2007).

24. עניינו איננו נמנה על אחד מאותם מקרים חריגים המצדיקים את הטעבות ערכאת הערעור במצאי העובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט קמא.

25. מדובר בחוק שהגש מטעם המשיבה, אשר לא נסתור על ידי המערער, לעומת זאת מערכת הרמזורים בצומת הייתה תקינה בשעת התאונה וכי הגורם האנושי, הינו - ח齊ת הצומת על ידי אחד הנוהגים באור אדום, היא שגרמה לתאונה. הבחן לא נכח במקום בשעת התאונה ועל פי חוות דעתו, הוא איננו יכול לקבוע מי מבין שני הנוהגים חזה באור אדום, קביעה המסורה לבית המשפט קמא, לאחר שמיית העדויות והתרשות מהימנותן.

26. ודוק: אין פסול בכך שכותב האישום הוגש מקום בו הבחן, על פי מומחיותו, לא יכול היה לקבוע מי מבין שני הנוהגים הוא שזכה את הצומת באור אדום. כתוב האישום הוגש על בסיס מכלול ראיות ועדויות ובן דוח הבחן, כאמור, בסיס את הקביעה שהרמזורים היו תקינים, משמע שההתאונה נגרמה באשמה אחד הנוהגים. אך הטרפו עדותם של

עדין כעד ראייה ניטרלי, אשר העיד כי ראה במו עינוי כי הנהג המערוב, אשר נסע לפניו, חזה את הצומת באור יוק, וכן מצויים שנמצאו בזירה וצולמו וביהם נזקי הרכבם ושברים במקום התנגשות. דו"ח הבוחן מהווה, אפוא, ראייה אחת מבין הראיות שהובאו בפני בית המשפט כאמור, אשר מצא כי בהצטראפות זו לזו, הן מבססות את אשמתו של המערער מעבר לספק סביר.

27. הסתיירות עליהן עמד המערער, אין יורדות לשורשו של עניין ולגרעין האישום ולפיו המערער חזה את הצומת באור אדום והנהג המערוב באור יוק. הדבר נוגע בפרט לעדותו של העיד עידן, שבית המשפט קמא התרשם כי הוא עד ניטרלי ונוטל אינטרס בתוצאות המשפט, וממצא כי עדותו היא אמינה ומהימנה.

28. עדין אישר כי הוא מסר מיזמתו את פרטיו לאחר שחזה בהנהג המערוב חזה את הצומת באור יוק וברכב המערער נכנס בו. העובדה שהוא לא ذכר במדדיק אם מסר את הפטק ובו פרטיו ישירות לנוהג המערוב או למשהו שimsonור לו, כשם שלא זכר אם שוחח עם הנהג המערוב לאחר התאונה, איננה בבחינת סטירה היורדת לשורשו של עניין, בפרט מקום בו הוא הסביר כי בחילוף הזמן הוא איינו זוכר בדיק>Dברים אלה כהויתם - "זה קרה לפני שנה אני לא זכר, נראה שנתתי למישהו פטק שייתן לו, אני לא דיברתי אליו הוא אחרי התאונה אני לא אלך, יכול להיות שדיברתי אליו ואני לא זכר... יכול להיות שהוא התקשר אליו ואני לא זכר..." (עמ' 21 שורות 7-8, 18-17 לפרטוקול הדיון בבית המשפט קמא). לעומת זאת עניינים פריפריאליים אלה, בכלל הנוגע לגרעין גרטתו ולפיה ראה את הנהג המערוב חזה את הצומת באור יוק, עדין זכר את הפרטים והיה עקי בעדותו שנמצאה מהימנה על ידי בית המשפט קמא.

29. גם בעניין מיקום התאונה, במרכז הצומת, המערער לא הצבע על סטירה מהותית בין גרסאות העדים. הבוחן העיד כי ההתנגשות ארעה במרכז הצומת, באזור בו נמצא שברי הרכב (עמ' 4 שורות 24-25 לפרטוקול), הנהג המערוב העיד כי התאונה התרחשה במרכז הצומת (עמ' 7 שורות 27-28 לפרטוקול) ועל כן, כתענת המשיבה, ניתן להבין כי בדבריו "אני בא להתחיל לפנות שמאלה" הוא התכוון למקומ בטור הצומת בו הנהג מתחיל להטות את הגהה שמאלה (עמ' 9 שורה 16 לפרטוקול). גם עדין סימן את מקום התאונה במרכז הצומת (עמ' 20 שורה 10 לפרטוקול).

30. גם בעניין מהירות נסיעת המערער עבר לתאונה, לא נמצא סטירה בין עדויות עדי התביעה ולמצער לא צוזי היורדת לשורשו של עניין. הנהג המערוב העיד כי מסר במשטרה כי המערער נסע במהירות כי "ככה זה נראה" וברור כי הוא איינו יכול לדעת במדדיק מהי מהירות בקמ"ש. גם עדין העיד כי המערער הגיע לצומת במהירות (עמ' 21 שורות 24-21 לפרטוקול) ואין בכך כדי להיות סטירה מהותית לאמירתו במשטרה כי מדובר ב"מהירות גבוהה".

31. כתענת המערער למחדר חקירה המתבטה בחסרונו של דו"ח פעולה של שוטר תנוועה שנכח במקום, אין בה כדי להעלות או להוריד. עדות הבוחן עולה כי לא מדובר בשוטר שנכח במקום בשעת התאונה או ביצע פעולות כלשהן בנוגע לחקיר התאונה (עדות הבוחן בעמ' 5 שורה 24 עד עמ' 6 שורה 3 לפרטוקול). ממלא אין בחסר של דו"ח פעולה של אותו שוטר כדי להשליך או לפגוע בתשתית הראיתנית שנמצאה על ידי בית המשפט קמא כמספקת להוכחת אשמת המערער.

32. האפשרות שלנהג המעורב אשם תורם ל��ורת התאונה, קטענת המערער, אין בה כדי לגרוע מאמתת המערער ומפני הקביעה שההתאונה נגרמה בשל כניסה לצומת באור אדום.

33. בסיכוןו של דבר, המערער לא הצבע על נימוק המצדיק התערבות בהכרעת הדיון של בית המשפט קמא. על כן, הערעור נדחה.

המצוירות תמציא פסק דין זה לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ט ניסן תש"פ, 23 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.